

- Chiar ai fost printre indieni? Ești formidabilă, Suzana. Cu asta m-ai cucerit definitiv.

- Ce este aici? S-a întâmplat o cuplare așa de repede? Deja au început să vă bârfească. Femeile care sperau la atenția ta, iar bărbații care abia așteptau să poată veni pe lângă tine, Suzana. Iar voi, uite ce faceți cu sentimentele lor! pufni în răs Barbara. Hai, veniți și voi măcar să-i salutați, că doar sunteți VIP-uri!

Terry zâmbi la Barbara, o apucă pe Suzana de mână și o trase afară din club. Cum au ieșit, a dus-o la mașina lui decapotabilă... îi deschise portiera, se instalează la volan și demară în trombă.

Tot drumul nu a scos niciun cuvânt. Era năucit de ce putuse să facă, iar acum se gândea la consecințe... Oare am s-o pierd după prostia asta?

Suzana la rândul ei se gândea, chicotind în sinea ei: Când mi-a spus femeia aceea șaman, că soarta mea va fi cu unul de-al lor, nu am vrut s-o iau în seamă. Oare ea încă lucrează asupra destinului meu și acum după atâta amar de vreme?

Terry a făcut o cursă nebună pentru a ajunge în Greenwich Village unde își avea locuința. Un oraș care și-a păstrat aerul boem prin construcțiile tipice vremurilor de mult apuse.

Suzana cunoștea bine cartierul, deoarece mama ei locuia în acest cartier atunci când voia să rămână singură. Ea era singura care avea voie să o viziteze în casa pe care și-o cumpăraseră cu foarte mulți ani în urmă. Casa era refugiul ei pentru a-și putea scrie romanele. Încă nu reușise nimeni să-i cunoască acest secret, deoarece scria sub un nume fals, iar acum de când cu trimiterea manuscrisului prin mail, nu se mai temea că va fi descoperită. Suzana bănuia că mama ei ascunde un secret, însă nu a încercat niciodată să-l descifreze, fiindcă considera că fiecare om trebuie să-și trăiască viața așa cum și-o dorește.

Printre rezidenții orașului Greenwich Village se numără și scriitorul Edward Estlin Cummings, actrița Uma Thurman, Bob Dylan, Barbara Pierce Bush (fiica președintelui George W. Bush.), iar acum Suzana descoperi cu satisfacție, că și Terry locuia în acest cartier cu un parfum aparte.

Casa lui Terry era foarte mare și cu mult teren, în care se găseau plante exotice, mulți trandafiri așezați în tufe de culori diferite, iar în mijlocul tufelor erau tineri atleți statui grecești din marmură. Avea și o piscină aproape cât un bazin olimpic, care se acoperea automat cu un capac de sticlă securizat, pentru a nu se strecura animalele de casă să se bălăcească și ele.

- Suzana, nu ai reușit să mănânci fiindcă te-am răpit de la acea sindrofie, nu-i așa? spuse Terry luându-i mâna fină în mâna lui pentru a o săruta... Însă am să-mi răscumpăr greșeala gătind ceva special pentru tine.

- Credeam că nu mai deschizi discuția asta și că mă vei servi cu cine știe ce tărie, răspunse Suzana zâmbind, înfiorată de atingerea pe mână a buzelor lui moi ca o catifea.

- Uite! Tu fă-te comodă, iar eu am să dispar puțin ca să pregătesc masa. Însă mai întâi am să fac un duș, fiindcă m-au trecut toate căldurile după ce te-am răpit. Îmi era frică să nu suni la poliție ca să mă aresteze!

- O femeie care are capul pe umeri așa ar fi trebuit să facă; însă eu am vrut să gust pe viu și o astfel de situație. Până acum am prezentat numai faptele altora și nu m-am întrebat niciodată prin ce sentimente trece o femeie care este răpită. Nu înțelegeam prea profund atunci când făceam un reportaj de răpire a unei tinere sau a unei femei. Și cred că nici nu poți intra în pielea unei astfel de femei traumatizată. Este ca și cum mi-ar povesti o femeie care a dat naștere unui copil prin ce dureri a trecut, iar eu care nu am născut niciodată, nu am cum să-i trăiesc durerile descrise de ea, nu-i așa?

- Așa este. Însă tu nu ai de ce să te gândești la lucruri macabre, fiindcă nu am să te tai bucățele ca să te pun în congelator sortată și pusă în pungi...

- Ce imaginație bolnavă ai. Parcă ai fi încă la colegiu când discutați toate tâmpeniile din lume.

- Da. Cred că vorbesc aiurea. Însă vreau să știi că încă nu mi-am revenit. Nu știi ce-a fost în capul meu de te-am tras de acolo de la club. Până să vin lângă tine și prietena ta Barbara, am stat și m-am uitat la bărbății din preajma ta care se uitau cu niște priviri pofticioase la tine și atunci m-au apucat toți dracii și am apărut în decor ca să pot să te iau de acolo. Știu că suntem sortiți să fim împreună.

- Ei și tu! Nu-mi strica și viitorul. Deocamdată vreau să mănânc ceva.

- Gata! Mă duc să fac repede un duș și pe urmă fac ceva de mâncare.

Cât a stat Terry la duș, Suzana i-a inspectat casa imensă. Îi plăcea totul. Avea o casă aranjată cu mult gust, în care te simțeai bine. Nici apartamentul ei din centrul New York-ului nu era de lepădat. Singura deosebire era că nu putea beneficia de o grădină așa de frumoasă cum o avea el.

Într-adevăr, Terry se pricepea și la gătit ca un bucătar francez de renume. Cina a decurs într-o atmosferă liniștită, cu multe povești amintite din reportajele făcute de ei. După ce au epuizat mai toate întâmplările hazlii, Terry a întrebat-o:

- Suzana, am foarte multe camere de oaspeți, și am și o garderobă cu îmbrăcăminte de damă de unde ți-ai putea alege ceva dacă vrei să rămâi peste noapte la mine. Nu sunt adeptul unei partide de sex până nu reușesc să mă atașez sufletește de o femeie pe care o plac, așa că ai să ai o seară liniștită în ceea ce mă privește. Dar dacă ție îți va trece prin cap să mă violezi, să știi că nu am să te denunț. Am să stau cuminte cu frica în sân, că nu am să reușesc să te satisfac... hahaha

- Și hainele de damă ți-au fost restituite? întrebă Suzana zâmbind la poanta lui. Au încă etichetele pe ele. Este un hobby, sau îți vine uneori să te travestești?

- Am fost însurat cu o contesă mai mare ca mine cu șaptesprezece ani. Nu-și arăta anii când ne-am cunoscut. Avea un trup demential și o carnație ca la 25 de ani, nu la patruzeci și doi cât avea atunci. M-a cizelat fără s-o facă ostentativ. Am călătorit pe toate continentele și mi-a arătat numai partea frumoasă a lumii. Când am ajuns și la conacul ei din Liechtenstein, conac care mai de grabă era un mic castelaș care se află la granița cu Elveția într-o zonă muntoasă splendidă, mi-a pus la dispoziție o aripă întreagă a conacului. În toată această perioadă mi-a arătat toată țara, care are o arie de doar 160 km² și care se învecinează cu Elveția la Vest și la Sud, și cu Austria la Est și Nord. Dar vorbesc aiurea. Bineînțeles că tu trebuie să știi deja totul despre Liechtenstein.

- Cum să nu știu. Doar sunt șefa unui departament de știri. Nu am spus nimic, deoarece nu voiam să-ți întrerup povestea.

- Mulțumesc draga mea. Acum am să-mi continui povestea despre viața mea cu contesa. După vreo săptămână, timp în care nu eram de cât noi și cu personalul de serviciu, m-a întrebat dacă vreau să-i cunosc prietenii, fiindcă ar vrea să dea o petrecere în cinstea mea. Bineînțeles că m-am bucurat grozav, fiindcă ador să cunosc oameni noi. La acea petrecere a venit o parte din elită; oameni înstăriți care aveau casa în Liechtenstein, însă cei mai tineri lucrau în străinătate. S-au purtat cu mine de parcă făceam parte din rândul lor de multă vreme. Câțiva bărbați tineri știau că sunt un mare jucător de fotbal american și au început o conversație cu mine în limba engleză. M-am simțit excelent. După o lună de ședere în țara ei, am cerut-o în căsătorie și am avut o căsnicie minunată timp de zece ani. Mi-a făcut și o fată, care este de-o frumusețe angelică. Când Maya s-a făcut mai mărișoară, a început să

călătorească tot mai des cu fiica ei, lăsându-mi mai multă libertate. Am aranjat ca sărbătorile de iarnă să le petrecem aici în Americă, mai ales că-mi cumpărasem această casă din Greenwich Village. Cum spuneam, căsătoria noastră a durat zece ani, ea având atunci 52 de ani când a venit cu actele de divorț. Mi-a spus că nu vrea să-și strice cei mai frumoși ani petrecuți cu mine și că vrea să se dedice pentru creșterea și educarea fiicei noastre; că vom rămâne cei mai buni prieteni și cei mai buni părinți. Ea i-a explicat fiicei noastre de ce vrea să divorțeze și așa nu a fost traumatizată. Cum spuneam, a venit și mi-a umplut garderoba cu lucruri de damă, fiindcă ea este de părere că eu trebuie să fiu mereu relaxat, adică dacă vreau ca o femeie să vină să stea mai multe zile la mine, să aibă și haine de schimb. Nu prea m-a încântat acest aranjament, dar nu vroiam s-o supăr în niciun fel. Nu am adus niciodată o altă femeie în această parte a casei, fiindcă mi se părea că așa le-aș face să sperie mai mult decât o legătură între doi amanți. Deci nu trebuie să-ți faci probleme că aceste toalete au fost vreodată purtate, sau măcar probate de alte femei care au trecut pe aici.

- Nici nu-mi fac probleme. Mă simt onorată că în afară de fosta ta soție, eu sunt prima femeie pe care ți-ai dorit-o aici la tine acasă. Acum că am stabilit anumite lucruri în ceea ce privește relația noastră, aș dori să-mi chemi un taxi ca să mă duc acasă. Nu de alta, dar vreau să nu stric nimic din ce-a fost frumos în această zi...

Suzana când a ajuns acasă, primul lucru i-a dat telefon Barbarei, fiindcă știa că-și va face gânduri despre ea. I-a povestit despre răpirea ei care a umplut-o de adrenalina și despre faptul că s-a simțit minunat.

- Și nimic?

- Cum adică nimic?

- Nu s-a întâmplat nimic între voi?

- Bineînțeles că nu s-a întâmplat nimic, dacă acum te sun de la mine. Doar nu sunt o idioată ca să stric ceva

frumos pentru o partidă de sex. Nici măcar nu ne-am sărutat. A fost ca o întâlnire între niște vechi prieteni. El mi-a spus că a mai fost căsătorit cu o contesă mai mare ca el cu șaptesprezece ani, că au o fată împreună care a rămas la ea de comun acord, și că sunt foarte buni amici. Când vrea să-și vadă fata, o sună și stabilesc o întâlnire care se transformă într-o mică vacanță. Eu nu i-am povestit nimic despre mine și nici nu a încercat să mă tragă de limbă. Este un tip foarte bine crescut. Cred că a fost și influența contesei cu care a stat zece ani.

- OK! Să vedem cum va decurge prietenia voastră. Eu cred că trebuie să umblu deja pentru o toaletă trăsnet, fiindcă deja aud clopote de biserică.

- Vom vedea ce mi-a rezervat soarta. Dar dacă este să mă căsătoresc cu el, am să fiu fericită, fiindcă deși nu am stat cu el decât câteva ore, deja îmi lipsește.

- Vezi, vezi! Ți-am spus eu că deja aud clopote de biserică?

- Barbara, nu vreau să-mi forțez soarta. Noapte bună, prietena mea dragă. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi te-a adus în viața mea.

- Noapte bună, Suzana. Și eu te iubesc.

Barbara a avut dreptate. Nu s-au auzit imediat clopotele de la biserică, însă la un an de zile de la prima lor întâlnire, Terry a cerut-o în căsătorie. Suzana i-a mai dăruit o fată pe care au botezat-o Domnica. De data asta nu au mai ținut cont de numele de botez din familiile lor. Începuse o altă eră a omenirii și ei voiau ca fiica lor să nu târască după ea nume pe care nu și l-ar fi dorit. Domnica a crescut cu microfonul în mână, deoarece era mereu adusă la locul de muncă a Suzanei, iar tatăl ei o lua foarte des la meciurile importante în care America era reprezentată. Așa a fost inoculat virusul jurnalismului în mintea ei. Numai că viața Suzanei nu era așa de liniștită. De aceea la un moment dat a trebuit să facă o schimbare, pentru a nu-și periclita căsnicia.